

[Arbejdsministeren]

Jeg har konstateret, at der er en positiv udvikling i gang med at få fjernet traditionelle og fastlåste opfattelser af, hvad der er mandearbejde, og hvad der er kvindearbejde. Dette er glædeligt, dette må fortsætte, og vi når ikke resultater uden den aktive medvirken fra arbejdsmarkedets parter, som allerede er i gang. Det er min opfattelse, at lige behandling og lige muligheder for kvinder og mænd på arbejdsmarkedet vil føre til ligestilling mellem kvinder og mænd i samfundet som helhed.

*Forhandling***Helle Degn (S):**

Jeg vil gerne takke statsministeren og arbejdsministeren for deres besvarelse af forespørgslen og så i øvrigt overlade besvarelsen og modtagelsen til de øvrige partiers egne ordførere.

På socialdemokratiets vegne vil jeg gerne fremsætte følgende bemærkninger:

Socialdemokratiet vil gerne se resultater af FN's kvindetår, resultater for den tredje verdens kvinder, resultater for de danske kvinder. Resultater – det er formålet for os med denne debat. Folketinget vedtog i januar måned 1985, at regeringen skulle udarbejde en national handlingsplan. Det er, hvad denne debat skal handle om. Resultater og erfaringer, det var, hvad 14.000 kvinder fra hele verden var samlet om at udveksle i sommeren 1985 i Nairobi, en uforglemmelig oplevelse for alle, som havde chancen for at være der. Der fangede vi et glimt af håb og drømme, som vi sammen deler. Der fik vi i enighed vedtaget de fremadrettede strategier, en aktionsplan, som vi nu alle er forpligtede til at arbejde for, også den danske regering.

Og hvad kan vi så bruge FLS-papiret til – som papiret kaldes i forkortet udgave? Når vi oplever, at kvinder er fast besluttede på forandringer, og oplever, at systemerne gennemgående er gennemsyrede af mangel på interesse for forandring, så er det, der må tages fat, så er det nu, der skal træffes beslutninger om at få sat fart i udarbejdelsen af en handlingsplan, hvor der sættes mål, hvor der fastsættes rammebøl, så er det nu, der skal peges på aktiviteter, omkostningerne skal beskrives og ansvarlige ministre skal udpeges.

Vi vil opfordre statsministeren til at forestå dette arbejde med en national handlingsplan for ligestillingen mellem kvinder og mænd. Når man vurderer dokumentet »De fremadrettede strategier«, ses det tydeligt, at der er tale om en skærpelse af kravene til regeringerne, kravene om en målrettet indsats. Lad mig nævne nogle af de områder, vi finder det er relevant for Danmark at få gjort noget ved:

Statsministeren bør nu, bl.a. under henvisning til paragrafferne 66, 85, 86 og 87, sørge for en opfølgning af loven om en mere ligestillet repræsentation i råd, nævn og udvalg og se at få udarbejdet en vejledning til loven og forpligte sig til løbende at orientere folketinget om de resultater, som er nået.

Finansministeren vil vi som offentlig arbejdsgiver opfordre til at afsætte ressourcer til, at loven om råd, nævn og udvalg kan komme til at fungere, ved at der bl.a. gives kommunerne og forvaltningshøjskolen en mulighed for, at kvinder deltager i ledelseskurser og får gavn af den øgede personaleuddannelses- og efteruddannelsesindsats.

Derudover vil jeg også nævne paragraf 88 i FLS-papiret, hvor regeringen har stemt for, at der etableres et særligt kontor, som inden for hvert enkelt ministerium skal sørge for at fremme kvinders lige ansættelses-, rekrutterings-, forfremmelses- og udnævnelsesmuligheder, ligesom det ville være godt at se på, hvordan kvinders placering i den offentlige sektor udvikler sig. De øvrige nordiske lande er langt fremme her, mens vi knap nok kan siges at være begyndt.

Så kommer vi til undervisningsministeren, som jo godt nok tog januardagsordenen til efterretning og fik udarbejdet en handlingsplan. Det var et positivt budskab at sende ud, men beklageligvis indeholder den hverken konkrete anvisninger af rammebøl eller egentlige aktiviteter, som nu sættes i gang. En handlingsplan skal selvfølgelig angive, hvor der ønskes sat ind med forandringer, hvad der sættes ind med, hvor meget og hvornår, f.eks. om man vil ansætte ligestillingskonsulenter i folkeskolen eller særlige vejledere, hvilke forandringer man foreslår i læreruddannelsen eller for vejledere, og om man vil foreslå ændringer i undervisningsmetoder, -programmer eller -materialer, jfr. paragraf 84 i handlingsplanen. Også her er man godt i gang i både Norge og Sverige. Resultatet